

Бърмова. А тая ли! Добре, азъ познавамъ нейния мжжъ.

Каломановъ. Но тя е разведена.

Бърмова. Така ли го е излъгала!

Каломановъ. Незнамъ.

Бърмова. Тогава, смили се на мене. . .

Азъ те моля. . .

Каломановъ. Махни се ти казвамъ!

Бърмбва (се спуща да го прегърне).

(Той я тласва, че тя заплаква отъ болка). И

ти си подлецъ! Всички мжже сте такива? Азъ ще му се отплатя! . . Направо отивамъ при мжжа ѝ. (Излиза).

(Хино Каломановъ дълго гледа подире ѝ).

Каломановъ. Така! Отплатихъ ѝ се!

Нека ме помни! Тъй а! Членъ 223! а-ха-а!

(Бавно ходи изъ стаята).

VI

(Влиза Танасъ).

Танасъ. Защо плачеше тая госпожица. Тя дирѣше г-нъ Самокосовъ. Той ще си дойде.

Каломановъ. Незнамъ.

Танасъ. Тя бѣше тъй отчаяна, че щѣше да се хвърли отъ стълбата. Едва я одържахъ.

Каломановъ. (Жегнатъ). Що думашъ!

Танасъ. Такива сж младитѣ момичета. .

Да не би г-нъ Самокосовъ да е нѣщо. . .

Каломановъ. Нищо не знамъ.

Танасъ. Бедното момиче! Такова парче. . . Да бѣше влѣзла въ моята стая. . .

Каломановъ. (Укорно). Я го гледай ти!